CROSS-VENERATION SUNDAY

In our Holy Orthodox Church, the 3rd Sunday of the Great Fast is referred to as "Cross-Veneration Sunday." Marking the midway point of Lent, this is meant as a day to refresh and encourage us to continue our journey to Pascha. One might justifiably ask: "How does the Cross, an instrument of suffering and death, offer us any means of refreshment and encouragement?" For it to do so, we must be able to look at it as a means to a glorious end: Christ's Resurrection and our salvation.

The Church reminds us today that as we go through the Great Fast, we are like those who tire while traveling, and take refuge under the shady branches of a beautiful tree. They sit in its shadow and rest awhile, and then continue their journey with renewed strength. In like manner, the Life-giving Tree -- the Cross -- is placed before us at this time to offer us rest and comfort. Our journey is still a long one, but the power of the Cross offers us spiritual fortification for the weeks that lie ahead.

On this Sunday, it is customary to adorn a cross with flowers and place it in a prominent place in our churches for veneration. As we bow before the cross today, may we recall the profound thoughts expressed by St. Ephraim the Syrian: "Let us make the sign of the Life-giving Cross upon ourselves. Let us not leave the Cross even for one moment, and let us not do anything without it, but whether we are going to sleep, or getting up; whether we are eating or drinking, whether we are traveling on land, sailing the sea, or crossing rivers, we should adorn ourselves always with the sign of the Life-giving Cross."

Бр.70 WEEKLY PARISH BULLETIN No.70

11. март 2018.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

stsimeonmiami.com

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

НЕДЕЉНИ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК

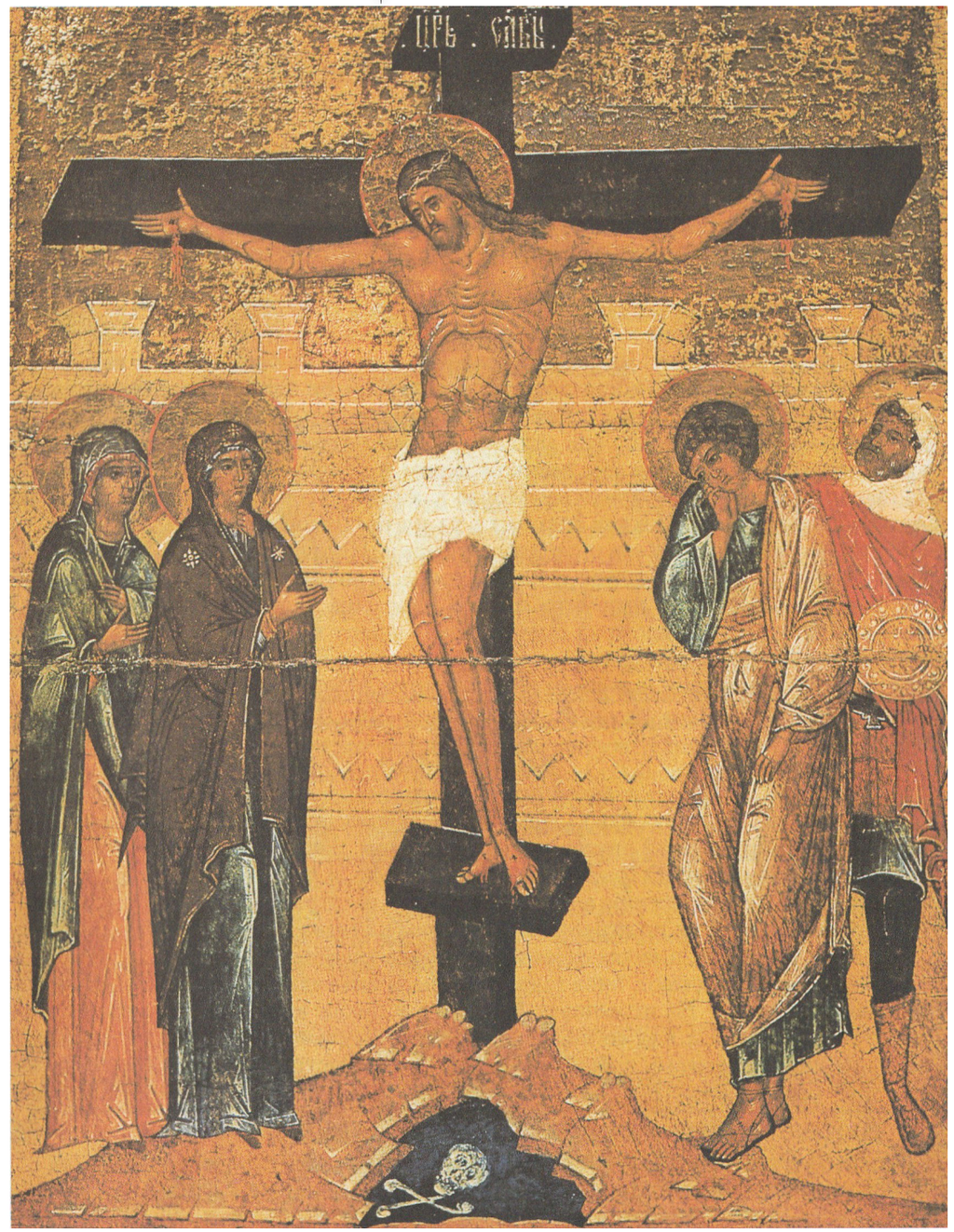

ТРЕЋА НЕДЕЉА ПОСТА - КРСТОПОКЛОНА

ДАНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Мк. 8, 34 - 9,1; АПОСТОЛ: Јев. 4, 14 - 5, 6;

ДАНАС ПРОСЛАВЉАМО ПРАЗНИК:
СВЕТИ ПОРФИРИЈЕ, ЕПИСКОП ГАСКИ

Овај велики архипастир роди се у Солуну од родитеља богатих. Своју младост до двадесетпете године проведе у родноме граду, потом напусти дом родитељски и светски живот и удаљи се у Мисирску пустињу. Под руководством опитнога духовника млади Порфирије се ту замонаши и проведе пет година. Онда посети Свету Земљу у друштву са својим верним другом, иноком Марком. Близу Јерусалима подвизаваше се у некој пештери опет пет година. Но тада се раслаби у ногама те не могаше ићи. Ипак, пузећи на коленима, он је стално посећивао службе Божје. Једне ноћи у визији јави му се сам Господ и исцели га од недуга у ногама, те поста потпуно здрав. Када би изабран за епископа у Гази, Порфирије се с тешким срцем прими те дужности. У Гази он затече само двестоосамдесет хришћана; сви остали житељи беху идолопоклоници, и то врло фанатични. Само својом великом вером и стрпљењем Порфирије успе да Газане преведе у веру Христову. Морао је лично путовати у Цариград цару Аркадију и патријарху Јовану Златоусту, да иште потпору у неравној борби с идолопоклоницима. Жељену потпору он и добије. Идолски се храмови затворе, кумири поруше и сазида красна црква са тридесет мермерних стубова. Зидање овога храма помогла је нарочито царица Евдоксија. Порфирије је поживео довољно дуго да види цео град Газу обраћену у веру хришћанску, но то тек после многих својих напора, страдања и сузних молитава Богу. Упокојио се мирно 421. године. Чудотворац био за живота и после смрти. Мошти му почивају и сада у Гази.

У Среду неће бити Св.Литургије Пређеосвећених дарова

РАСУЂИВАЊЕ

Против оних који у цркви лармају и излазе из цркве пре свршетка службе Божје, пише св. Златоуст овако: „Неки не приступају (к причешћу) с трепетом него с гужвом, тискајући један другог, пламтећи гневом, вичући, грдећи, гурајући свога ближњег, пуни метежа. О томе сам ја често говорио, и нећу престати говорити. Зар не видите, какво благочиније влада на олимпијским играма (незнабожачким), када распоредитељ пролази по игралишту, с венцем на глави, оденут у дугачку хаљину, држећи у руци штап, а викач објављује, да буде тишина и ред! Није ли ружно, да тамо где ђаво торжествује, бива таква тишина, а тамо где Христос призива к Себи, бива велика ларма? На игралишту ћутање, а у цркви вика! На мору тишина, а у пристаништу бура!… Кад си позват на обед, ти не смеш изаћи пре других, макар се и пре других наситио, а овде док се још свршава страшна тајна Христова, док још траје свештенодејство, ти у самој средини остављаш све и излазиш! Како се то може опростити? Како ли оправдати? Јуда причестивши се на последњој вечери оне последње ноћи, брзо је изашао, док су још сви остали били за трпезом. Ето чијем примеру следују и они који журе да изађу пре последњег благодарења!“

Данашњи ручак је даривала Нада Ђорић са фамилијом за покој души супругу Вити. Хвала нашим драгим сестрама на лепо припремљеном ручку

“BEING DEEPLY LOVED BY SOMEONE GIVES YOU STRENGTH, WHILE LOVING SOMEONE DEEPLY GIVES YOU COURAGE.”

ДАНАС ЋЕ, ПОСЛЕ СВ.ЛИТУРГИЈЕ БИТИ ПРЕДСТАВЉЕНА ЗБИРКА ПРИПОВЕДАКА:

РАТКО ПИЋУРИЋ:
КАКО САМ СЕ СНАЛАЗИО У АМЕРИЦИ

Сав приход од продаје књиге иде за градњу Храма

БЕСЕДА
о милостињи унутрашњој

Али дајите милостињу од онога што је унутра, и гле, све ће вам бити чисто. (Лк. 11, 41)

Чистота спољашња доликује човеку. Но то је мала чистота. Чистота унутрашња несравњено је важнија од чистоте спољашње. То је велика чистота. Један суд може корисно послужити само ако је он изнутра опран и чист, ма споља био гарав и пепељав. Ако је чаша изнутра прљава, њена спољашња чистота никога неће привући да из ње пије. Ако је здела изнутра гарава и пепељава, ко ће се усудити да из ње једе? Више је у свету учитеља и примера спољашње него унутрашње чистоте. Јер је лакше и учити и примером показати чистоту спољашњу него унутрашњу.

Но погледајте, браћо, како Учитељ и Пример велике чистоте ставља ову велику чистоту у зависност од унутрашње милостиње. Милостиња, која се чини од срца, чисти човеково срце. Милостиња, која се чини од душе, чисти човекову душу. Милостиња, која се чини од свег ума, чисти човеков ум. Једном речју, унутрашња милостиња чисти целога човека. Ако ли је милостиња само од руке, она не чисти ни руку а камоли срце, и душу, и ум. Неопходна је и милостиња од руке, но она чисти дародавца само онда када срце покреће руку на милостињу. Но осим те милостиње од руке постоје и друге врсте милостиње. Молитва за људе јесте милостиња унутрашња, а тако исто и жалостивост према људском болу и радост у радости туђој. То је милостиња што иде од срца и ствара чистоту у срцу, и у души, и у уму.

Пречисти Господе, помози нам да истинском милостињом задобијемо велику чистоту, Теби слава и хвала вавек. Амин.

Драги парохијани,
постаните Чланови Црквено-школске Општине, како би сте стекли право да учествујете у њеном раду и одлучивању о Скупштинама чланства, али и стекли привилегије које се уз чланство добијају.
Чланарина је само $10.00 месечно
За формулар се обратите оцу Милану или Слободану Петровићу, рачуновођи